

מ"ת 36265/10/14 - מדינת ישראל נגד ח'אלד דבאח

בית משפט השלום בעכו

04 נובמבר 2014

מ"ת 36265-10-14 מדינת ישראל נ' דבאח(עציר)

36200-10-14

בפני כב' השופטת שושנה פיינסוד-כהן
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיב ח'אלד דבאח

נוכחים:

ב"כ המבקשת - מתמחה מר איאד

המשיב -הובא

הסניגור -עו"ד עאדל דבאח

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות, אחזקת נשק שלא כדין ואחזקת חלקים של נשק ותחמושת, הכל עבירות לפי סעיף 144 (א) לחוק העונשין רישיא וסייפא, תשל"ז-1977.
2. עפ"י העובדות המפורטות בכתב האישום, ביום 13/10/2014 החזיק לכאורה המשיב ברשותו רימון נפיץ/רסס 26, אקדח חצי אוטומטי, 3 מחסניות התואמות לאותו אקדח ו- 50 כדורים ונשק בקוטר 9 מ"מ. עפ"י העובדות המפורטות בכתב האישום, באותו היום בשעות הבוקר, נערך על ידי המשטרה חיפוש בחצר הבית בו התגורר המשיב ונמצאו אותם פריטים. הפריטים נמצאו על פי כתב האישום עטופים ומוסלקים במסלעה בחצר הבית.
3. המשיב חולק על קיומן של ראיות לכאורה ולפיכך, גם על קיומה של עילת מעצר.

4. עיון בחומר החקירה מלמד כי נערך חיפוש, בהתאם לצו חיפוש. מדוח הפעולה של השוטר סהר כהן עולה כי לאחר שעבר את חומת הבית ובמרחק של 4 מ' מהחומה מבית החשוד בקו אווירי, הזיז סלע והבחין בשקיות כחולות ובדברים עטופים. חשדו עלה. המשיב הובא למקום ונשאל למי זה שייך והוא השיב, "לא יודע זה לא שלי". חבלן הגיע למקום והמוצגים נלקחו מהמקום כמפורט בדוח. יש לציין כי עפ"י הדוח. האקדח היה בתוך גרביים. אין תיאור של סוג הגרב.

5. גם מדוח החיפוש עולה כי שתי גרביים עטפו את האקדח. אין תיאור של הגרב.

מדוח הפעולה שערך הבלש אליאור שפונגין מתברר כי חבילת כדורי 9 מ"מ ושתי מחסניות וניילון כחול, היו בתוך גרב וכן שתי גרביים עטפו את האקדח. גם כאן אין ציון כיצד נראית כל גרב. בתיק החקירה קיים לוח צילומים ממנו עולה כי קיימת גרב אחת שחורה ושתי גרביים המתוארות כגרבי צמר בצבע ורוד פסים. לא ניתן ללמוד איזו גרב שימשה ולאילו מטרה.

6. נמצא ד.נ.א התואם את פרופיל הד.נ.א של המשיב על גרבי אחת הגרביים. חו"ד המומחה אשר בדקה דיגמות ד.נ.א מן הפריטים השונים, העלתה כי בחומר שנדגם מהגרוב (סעיף 2ב) התקבל פרופיל התואם את פרופיל הד.נ.א של המשיב. פירוט המוצגים אשר באותה חו"ד מציין כי מדובר בגרביים מתוך שקית מאובטחת חתומה 0067862 Y. עיון בטופס הלוואי למוצגים מציין כי הגרביים בשקית זו הינם גרב עשוית צמר בצבע ורוד פסים וכן גרב שחורה אשר עטפו את האקדח.

7. מכאן ניתן להסיק שתי מסקנות. האחת, כי נמצא ד.נ.א של החשוד על גרב שעטפה את האקדח והמסקנה השנייה כי שתיים משלושת הגרביים הינן גרביים בעלות איכות, גרביים מפוספסות בפסים וורודים.

8. טוענת המבקשת כי קיימות ראיות לכאורה לאור שני דברים מרכזיים.

האחד, חזקת המקום. לשיטתה, מאחר ונמצאו הנשקים וחלקי הנשק והתחמושת בחצר ביתו של המשיב, הרי החזקה קובעת אחריותו לכך והנטל להפריכה, מוטל על כתפיו.

השני, קיומו של ד.נ.א. על גבי אחד הפריטים שנתפסו מתוך מכלול הפריטים אשר היו מוסלקים ביחד.

9. באשר לחזקת המקום, טוען הסניגור כי החזקה הזו מופרכת על ידי חומר החקירה עצמו. דומני כי מחד צודק הסניגור כי לא התקיימו תנאים לקיומה של חזקה אך מאידך, מסכימה אני עם התביעה כי גם בהעדר חזקה, עדיין מיקום מציאת הפריטים פועל לחובתו של המשיב.

אפרט דברי. מדוחות הפעולה של השוטרים עצמם כפי שציטטתי לעיל עולה כי נדרשו לעבור את חומת הבית על מנת להגיע למקום בו נמצאו הפריטים. הם עצמם מצינים יציאה מחצר הבית. לא הוצג בפניי כל חומר חקירה אחר הסותר זאת. לפיכך, ניתן לקבוע כי על פי חומר החקירה המונח בפניי, אזו,

הדברים נמצאו מן העבר השני של חומת הבית במרחק לא גדול מן הבית עצמו או אפילו בסמוך לבית עצמו, מרחק 4 מ'. עוד יש לציין כי לא הובא בפני כל חומר חקירה באשר למי גר באותו בית, האם מדובר בבניין המכיל מס' דירות או שמה מדובר רק בדירתו של המשיב. לא הובא בפני חומר חקירה מיהם בני הבית הגרים עמו שכן ברי הוא כי בכפוף למגבלות גיל, החזקה זהה ביחס לכולם.

לפיכך, אינני מוצאת כי חלה במקרה זה חזקת המקום אך יחד עם זאת, המצאות הפריטים בסמוך לביתו, יכול לחזק חומר חקירה נוסף הקושר אותו.

10. באשר לגרביים. נמצא אם כן כי חומר החקירה הראשי הקושר את המשיב לפריטים, הינו המצאות ד.נ.א שלו על אחת הגרביים אשר מצויות היו בתוך כלל הפריטים בין אם כגרב העוטפת את האקדח ובין אם כגרב העוטפת את התחמושת והמחסנית. המצאות ד.נ.א הינה בבחינת ראיה שמשקלה גבוהה, ראיה מדעית. יש לבחון האם יש הסבר סביר אחר, מדוע ימצא ד.נ.א שלו על גבי הגרב אם לא ההסבר הוא זה אשר נגע בחפצים ולפיכך, הם שלו.

11. בחקירתו הראשונה, חקירה מיום 13/10/2014 שעה 11:32 בשורה 29 הוצגו לו תמונות של החפצים השונים וביניהם, הגרביים. הוא שאל אם כל זה שלו והשיב לא. כלומר, שלל קשר לגרביים. בחקירתו השנייה מיום 22/10/2014 הוצגו בפניו שוב תמונות צבע של הפריטים השונים. הוא שלל כי הרכוש שלו ואף השיב כי הוא בטוח כי הוא לא שלו (שורות 11 עד 17). לאחר מכן נשאל האם יכול להיות כי נגע בפריטים השונים תוך ציון כל פריט וביניהם הגרביים. המשיב (שורות 19,20) התייחס לכל אחד מן הפריטים וציין כי הוא לא שלו. ביחס לגרביים השיב, "גרביים אני לא יכול להגיד שזה לא שלי. אני לא אחראי עליהם". בעניין זה יש לשוב ולהפנות לכך כי מדובר בגרביים בעלות אפיון מיוחד אשר גם אינן שגרתיות לגברים. תשובה כי אינו יודע אם הרבים שלו, כלומר לא קבלת אחריות על הגברים או להבדיל שלילת כל קשר לגרביים אינה עולה בקנה אחד עם הגיונם הרגיל של הדברים.

12. לאחר שלילת כל ידיעה אם הגרביים קשורות אליו או לא, הוטח בפני המשיב כי נמצאה דגימת ד.נ.א. שלו על הגרביים ואז נתן הסברו בדבר סדרי הכביסה בבית אשר לשיטתו יכולים לגרום לכך כי כביסה השייכת לו, מתפזרת ברשות הרבים.

13. שאלת הכביסה. בחקירתו הסביר כי יש להם כלבים וכן מגיעים כלבים נוספים וגונבים גרביים ונעליים התלויים על מתלה הכביסה בחוץ. הוטח בו כי בבדיקה שנערכה, הכביסה נתלית בתוך תחומי הבניין. הוא הכחיש זאת.

14. לכאורה מוצאת אני כי אכן נפל פגם בחקירה משלא נחקר הנאשם ביחס לשאלה מי עוסק בכביסה בבית ואותו גורם לא נחקר. אינני מוצאת כי עצם העובדה כי ביקשו מילדה להוביל למקום תלית הכביסה, יש בו די בשלב זה. יכול והיה בכך כדי לסתור קיומן של ראיות לכאורה, אילו היה מדובר בגרביים שגרתיות, דוגמת גרבי ספורט אשר ניתן היה לקבל גרסתו של המשיב כי אינו יודע האם הגרביים

שלו אם לאו. אולם כשמדובר בגרביים בעלי סימני זיהוי ברורים, אינני יכולה לקבל, בשלב זה של הדין כי יש בתשובתו והסבריו ביחס לכביסה כדי לשלול קיומן של ראיות לכאורה. שכן, נקשר הוא לגרב צמר עם פסים ורודים ואין הוא יודע לומר אם שלו ואם לאו. לפיכך, לא סתר כי נגע בגרב העוטפת את האקדח וכן לא הציג הסבר הולם כלשהו להמצאות הד.נ.א שלו על גרב העוטפת את האקדח. לא מסר הוא כי הוא עוסק בכביסה בבית ואז יכול והיה ד.נ.א שלו גם על גרב שאינה שייכת לו ולא מסר הוא כי הגרב שלו שאז ניתן היה להצביע על מחדל חקירתי לכאורה ביחס לסדרי הכביסה. טען כי אינו יודע של מי הגרב אם שלו ואם לאו, על אף סימני הייחוד שבה.

15. לפיכך, קובעת אני כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב.

16. קיימת עילת מעצר סטוטורית וכן עילת מעצר בגין מסוכנות ספציפית לתיק זה לאור עברו העשיר של הנאשם הן בתחום הסמים והן בתחום הנשק. לעניין זה אפנה להרשעותיו האחרונות, הרשעה מלפני שנתיים בגין 10 תיקים מאוחדים שעניינם סמים בגינם ריצה תקופה של שמונה חודשי מאסר ואשר קדמה לכך הרשעה שלושה חודשים לפני כן בגין סמים. כמו כן, קיימת הרשעה מלפני שלוש שנים בגין צירוף שני תיקים. האחד, סמים והאחד, הפרעת הוראה חוקית כאשר היפר תנאי מעצר בית. בעברו עבירות רבות נוספות אולם יש לציין הרשעה מדצמבר 2007 בעבירות נשק וקשירת לפשע וירי מנשק באזור מגורים. בגין עבירות אלו ריצה תקופת מאסר של 6 חודשים ויש בהם כדי להצביע על המסוכנות בהחזקת הנשק.

17. על ביהמ"ש לשקול כמצוות המחוקק חלופת מעצר. ראשית, יש לציין כי בעברו הפרת תנאי מעצר בית. בדיקה בהסכמת הצדדים העלתה כי מדובר בהרשעה (בפניי) בהפרת מעצר בית אשר נגזר עליו במסגרת מעצר ימים למשך 10 ימים כאשר ההפרה בוצעה לאחר חמישה ימים, לא מדובר אם כן באי הבנה. הדבר מקשה על מתן אמון בית המשפט במשיב.

18. עוד יצוין כי החלופה שהוצגה בפניי, הינה מעצר בית בביתו המקום בו בוצעו העבירות לכאורה.

לפיכך, לא יכולה חלופה זו להוות חלופת מעצר שיש בה כדי להפחית באופן משמעותי את המסוכנות.

19. נוכח האמור לעיל, אינני מוצאת כי מונחת בפניי חלופת מעצר מעשית.

הנני מורה מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו במסגרת ת.פ. 36200-10-14.

ניתנה והודעה היום י"א חשוון תשע"ה, 04/11/2014, במעמד הנוכחים.

